

En del av de barn och ungdomar som var med på konferensen

Bön för de unga

En av dagarna ska vi be speciellt för den unga generationen. Alla under 20 år i rummet kallas fram till estraden. Överallt i lokalen reser sig barn och unga upp och det blir en ström av unga människor som söker sig fram. Tårarna börjar rinna ner för kinderna, tårar av glädje men också tårar av nöd. Glädje över att så många unga människor är med och vill investera sin tid och kraft i Guds rike. Nöd över vetskapen att över 50% av befolkningen i dessa länder är under 18 år och att de står inför gigantiska utmaningar. Världen är instabil, osäker och framtiden oviss för de flesta. Det är tuffare än någonsin att vara ung. Hundratals böjer sin knän på estraden och vi lite äldre får vara med och be för dem. Hoppet stiger ju mer vi ber och det som såg ut att vara en nattsvart framtid för de unga, där börjar det ljusna. Det händer något när vi ber. Vårt fokus flyttas från oss själva, våra resurser, vår förmåga och kunskap till något större. Fokus flyttas till honom som har all makt i himmel och jord och som har lovat att vara med oss alla dagar till tidens slut.

Ett kärt återseende mellan en svensk och en sydsudanes.

En söndag till

Tre dagar, 12 timmars bön varje dag, utan mat, gick väldigt fort. På söndagen avslutas konferensen i kyrkan igen. Kl. 8:00 är vi där. Sång, glädje, predikan och bön, det känns som vi kan konceptet. Kl. 14:00 är vi klara och vi tittar på varandra och undrar, "är det redan slut?". Vi omfamnar vänner från många olika länder och önskar varandra lycklig resa. Vi åker strax därpå till flygplatsen för att flyga till Dar Es Salaam. Vi har bett färdigt på detta sätt för denna gång. Efter någon timmes flygning är vi framme i Dar. Samtidigt så har sydsudaneserna knappt kommit utanför stan och de har nästan 3 dygns resa framför sig, men i bussen fortsätter sången och bönen.

Susanne & Bengt